

Indhold

Alle sømænd er glade for piger	2
Blæsten går frisk over Limfjordens vande	3
Calle Schewens Vals	4
De tre musikanter	5
Der er lys i lygten lille mor	6
Fra Halifax til Spanien	7
Grimsby Lads	8
Hjemmebrænderiet	9
Hos mor derhjemme i Kerteminde	10
Imellem Esbjerg og Fanø	11
In Dublins fair city	29
Jeg er ikke som de andre	12
Kald det kærlighed	13
Kostervalsen	14
Kvæservalsen	15
Marken er mejet	16
My Bonnie Lies Over the Ocean	17
Potpourri nr. 1	18
Potpourri nr. 2	20
Regnvejrsdag i november	21
Rosa på bal	22
Solskin ombord	23
Sorte Rudolf	24
The leaving of Liverpool	32
The Mermaid	25
The wild rover	31
Virksund Lystsejlervals	26

Visen om de atten svaner	27
Whiskey in the jar	30
Åh disse minder	28

Alle sømænd er glade for piger

Alle sømænd er glade for piger,
men min skat du kan stole på mig.
Det er fuldstændig sandt, når jeg siger,
at mit hjerte det banker for dig.
Og lidt for Susanne, Birgitte og Hanne
og Tove og Anne og Lizzie og Kis.
Foruden Agnete, Elisa og Grethe
og Anne-Merete og Molly og Lis.

Alle sømænd ta'r ud i det fjerne.
Du skal vide, om natten, når jeg
står ved roret og ser på en stjerne,
er jeg altid i tanken hos dig.
Og lidt hos Susanne, Birgitte og Hanne
og Tove og Anne og Lizzie og Kis.
Foruden Agnete, Elisa og Grethe
og Anne-Merete og Molly og Lis.

Alle sømænd er flot tatoveret.
Du skal se, når jeg kommer i havn.
På min arm er jeg smukt dekoreret
med et hjerte og der står dit navn.
Ved sid'n af Susannes, Birgitte og Hannes
og Tove og Annes og Lizzie og Kis'.
Foruden Agnetes, Elisa og Grethes
og Anne-Meretes og Molly og Lis'

Blæsten går frisk over Limfjordens vande

Blæsten går frisk over Limfjordens vande,
rusker dem op til vågen flugt,
jager dem mellem de favnende strande,
fylder med toner hver en bugt.
Og sømanden synger bag sit rat
på krydstogt fra Nordsø til Kattegat.

Dagen står høj over Limfjordens vande,
bredning og sund og krinklet vig!
Sallingland, Thyland og andre lande
hilser hverandre med mågeskrig.
Og bonden går på sin agerjord
med blikket forynget af luft og fjord.

Lyset slår blink over Limfjordens vande,
tindrer og ler i et stridigt spil.
Bølgerne kaster med flammende brande
vikingedrømmenes hvide ild.
Og ungdommen føler fjordens magt,
en udvé fjernt over verden strakt.

Længsel er saltet i Limfjordens vande.
Her fik jeg fartens glød på kind,
her blev med kølige stænk mod min pande
viet til uro mit sejlersind.
Ja, Limfjord, jeg elsker dit blå humør
i kuling fra Hals og til Harboør

Calle Schewens Vals

I Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot oss ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan, gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton,
som hörs från mitt stugogemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se, måsen med löjan i näbb, han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö,
i natt ska du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid min barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker, att karlar är troll.
Den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner, som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr, ska jag vålma mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skymning, och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!

Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros
han dansar till solen går opp

De tre musikanter

Den ene spilled' banjo, den anden mandolin,
den tredie af harmonikassen trak så sære hvin.
Når de gik hen ad vejen, de standsed' ved hver gård
og spillede de viser, der til pigehjerter går.

For ham der spilled' banjo var sort af hud og hår,
hans vugge stod i Kongo i et rent tilfældigt år.
Hans mor var sort - en hedning, hans far hvid missionær,
og ham der spilled' banjo havde arvet lidt af hver.

Den anden, ham der spilled' så flot på mandolin,
var som den lyse dag, så ren, så fager og så fin.
Hans fader var en greve, hans mor en tatermær,
og ham der spilled' banjo havde arvet lidt af hver.

Den tredie, ham der hev i sin trækharmonika,
han havde seksten fædre fra sin allerførste dag,
og skønt de alle seksten frækt nægted' hver især,
ham med harmonikassen havde arvet lidt af hver.

Så spillede de trende for godtfolk rundt om land,
de spillede for kvinder og de spillede for mand,
men mest dog for de piger, der lo, når de kom nær,
men der var én de elskede tilsammen hver især.

Hun elsked' ham med banjo og ham med mandolin
og ikke mindst harmonikassens sødmefulde hvin.
Når de kom til en by, hvor hun var, de havde kær,
de blev der trende nætter, det var lige en til hver.

Så skete det de tider, hvor vårens blomster gror,
ved hendes bløde lænder lå det nysseligste nor.
En knægt så sund i formen, men ellers dog lidt sær,
han fik de instrumenter, som de spilled' hver især.

Så spilled' han på banjo, så flot på mandolin
og lokked' af harmonikassen sødmefulde hvin.
Han døde mæt af alder, og visen er forbi
om tre små musikanter, der blev et musikgeni

Der er lys i lygten lille mor

Far er så streng og han skænder på mor
Far drikker snaps og tjener ikke spor
Hver gang jeg ser, han har været på svir
Gemmer jeg mig bag mor si'r

Der er lys i lygten lille mor
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig
Men det skal jeg nok når jeg bli'r stor
Åh, glød dig lille mor

Penge til lys får vi aldrig af far
Men udenfor vi gadelygten har
Tænk, den kan oplyse stuen omtrent
Jeg er så glad når den bli'r tændt

Der er lys i lygten lille mor
Åh, gudskelov, så bli'r her sjov
Kan du se hvor fint og lyst vi bor
Åh, glød dig lille mor

Tidlig om morg'nen med kurven jeg går
Og hos en bager gammelt brød jeg får
Mor syn's det er så'n en mørk væm'lig vej
Men gennem ruden kigger jeg

Der er lys i lygten lille mor
Lad bare mig, nu trasker jeg
Ind til byen og får fyldt min kurv
Åh, glød dig lille mor

Fra Halifax til Spanien

Fra Halifax til Spanien med briggen Stevador
vi sejlede med saltet torsk og otte mand ombord.
Vi var tilsammen alle vi et lystigt broderkor
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Vi var tilsammen...

Så fik vi en orkan fra vest, en ren cyklon jeg tror.
Og stormen hev vor gamle skøre skipper overbord.
Vi hev ham op, vi vred hans skæg endskønt han banded' og
svor
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Vi hev ham op...

Og stormen slog vort skib en læk, smed riggen overborg,
da drak vi skudens sidste skål, vi råbte højt i kor.
vi sætter os i jollen og væk fra skibet ror
på 40 grader vestlig længde 45 nord
vi sætter os i jollen...

Med lasten fuld af saltet torsk sank gamle Stevador.
Orkanen blæste kolosalt den sletted' alle spor.
Jeg mindes skal den sidste grog, den sved som lud og
klor,
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Jeg mindes skal den sidste grog...

En dag skal man falde for klabautermandens hånd,
han står og stryger leen på sit slidte strygespån.
Gå væk du blege høstmand fra gamle Stevador
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Gå væk du blege høstmand...

Nej gutter, når jeg dør engang, da kast mig overbord,
imens I står ved rælingen og snøfter lidt og glor.
Så vinker jeg adjø og går på Stevador ombord
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Så vinker jeg adjø...

Grimsby Lads

And here's to the Grimsby Lads out on the trawling
All the night long on the billowing deep
Shooting their nets with a heaving and hauling
All the night long while the landsmen do sleep.

They sail in the cold and the grey of the morning,
Leaving their wives and their families behind;
They follow the fishes, fulfilling their wishes,
Their charts are all ready the shoals for to find.

And here's to...

From Scotland's grey shore to the cold coast of Iceland
Through White Sea and Faeroe they're working their way,
Through Dogger and Forties to stormy Bear Island:
Eighteen long hours is the fisherman's day.

And here's to...

The nets are inboard and the catch lies a-gleaming;
There's gutting and washing and packing below.
Ten days of fishing and home they'll be steaming:
A thousand miles gone and a thousand to go.

And here's to...

On Humber's brown water the new sun is gleaming;
To the fisherman's prayer the breeze sings the amen.
The smoky grey town in the stillness is dreaming;
Her sons from the waters return once again.

Hjemmebrænderiet

Jeg bor her i Stenhøj i et skævt lille hus
alene, rent bortset fra rotter og mus.
I gården et lokum og bagved et skur,
og i det står mit brændevinsapparat.

Det syder af fusel og bobler af gær,
din lever ta´r skade og øjet får stær.
Det smager som rævepis og terpentiner,
men det´r billigt og så bliver man fuld som et svin.

Min bedstemor brændte sin brændevin selv,
det slog både hende og manden ihjel.
De drak aldrig selv, men for heden den dag
Brænderiet røg i luften med et helvedes brag.

Det syder...

Min fa´er han brændte i syvogtres år,
men så blev han snuppet af tolden i går.
Så mor hun har skaffet et nyt apparat,
og har sat produktionen i gang i en fart.

Det syder...

Det hænder jeg selv ta´r en ordentlig syp,
mens jeg lytter til dråbernes sagte dryp - dryp.
Det er som musik fra et fint instrument,
for jeg ved det er sprit på omkring tres procent.

Det syder...

Hvis du har få´t lyst til at smage det selv
så kom kun til mig - helst når dag´n går på hæld,
slå tre slag på ruden og stik mig en tier,
så får du en sjat af min livseleksir.

Det syder...

Hos mor derhjemme i Kerteminde

Morgenstund har guld i mund
når skuden atter er hjemme

dejlig er jo Øresund
men lykken den finder man kun

hos mor derhjemme i Kerteminde
i hendes hjerte vil solen skinne
når jeg skal sidde igen hos hende
hun hejser flaget når jeg kommer hjem

Kosten her om bord er sløj
til middagsmaden der vanker
aldrig spor af syltetøj
kun peber og sennep og løg

Hos mor derhjemme i Kerteminde
jeg får det bedste som mor kan finde
med pandekager og slikkepinde
hun kræser for mig når jeg kommer hjem

Klokken fem i regn og slud
når vækkeuret det kimer
jeg af køjen tørner ud
på dækket med spand og med klud

Hos mor derhjemme i Kerteminde
skal vækkeuret kun vække hende
til klokken el,ve jeg slumrer inde
bag min alkove når jeg kommer hjem

Ovre der hvor pebret gror
jeg ville danse med pi,erne
men som yngste mand om bord
de regned mig ikke for spor

Hos mor derhjemme i Kerteminde
der tjener Olga min sjæls veninde
hun går til præsten den hulde kvinde
vi to skal danse når jeg kommer hjem

Imellem Esbjerg og Fanø

Der var en skipper og han hed Las, ja
og han hed Las, ja og han hed Las.
Han sejled' rundt i en smadderkas' ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

En dag da Las havde stødt fra land, ja
havde stødt fra land, ja havde stødt fra land,
han havde glemt at få proviant, ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused'...

Og Las han leved' af baskuld kuns, ja
af baskuld kuns, ja af baskuld kuns.
Han skyllend' ned med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused'...

Og Las han sejled' i dage tre, ja
i dage tre, ja i dage tre.
Men han fik aldrig mer' land at se, ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Og stormen sused'...

Og hver en skipper, der går til bunds, ja
der går til bunds, ja der går til bunds,
ham hilser Las med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.

Jeg er ikke som de andre

Jeg er ikke som de andre,
jeg er noget for mig selv.
På landevejen vil jeg vandre
til den dag, jeg må si' farvel.

Selv om natten er sort som tjære,
viser stjernerne mig vej,
jeg finder altid et sted at være,
jeg skal nok finde vej til dig.

Pigen sover i sin køje,
hendes vindue står på klem,

da pludselig hører hun nogen støje,
er det ham, er han kommet hjem.
Jeg er ikke...

Han står under hendes rude,
kaster grus mod rudens glas,
han hvisker: "Det er så koldt herude,
har du i sengen en ledig plads".

Hun løfted' hovedet fra sin pude,
lagde armen om sit bryst.
Hun spurgte: "Hvem banker på min rude,
længe får det er blevet lyst".
Jeg er ikke...

Han svared': "Tag din lysestage,
gå til døren og luk mig ind,
for jeg har vandret i mange dage
gennem regn, pløre, frost og vind".

Hun lukked' døren op med glæde,
modtog ham med kys og kram,
og hun løfted' sit sengeklæde
for at dele sin seng med ham.
Jeg er ikke...

Nu skinner solen på din rude,
jeg må op og gå min vej,
og alt vil være så skønt derude,
siden jeg har været hos dig.
Jeg er ikke...

Kald det kærlighed

Kald det kærlighed
kald det lige hvad du vil
å-u-åh der findes ingen ord
ingen ord der helt slår til
så kald det lige hvad du vil

Fortæl mig ikke hvad jeg skal og bør
fortæl mig om dig selv hvis du tør
giv mig frit valg og
giv mig et hjerte jeg kan røre
giv en chance ved at tale før du går

det du fortier slet ingen chance får

Kald det kærlighed...

Vi to kan overleve næsten alt
undtagen det der aldrig rigtig blev fortalt
tag mig ikke som et gidsel
tag mig helt og ikke halvt
for at elske rigtigt skal jeg være nøgen
den drøm der kun forbli'r en drøm den er en løgn

Kald det kærlighed...

Lad mig være lidt alene med mig selv
jeg vil ha' dig alligevel
jeg vil ha' en gave
ingen handel ingen gæld
det er for let at gå fra kærlighed til had
lad os prøve at skille det ad

Kald det kærlighed...

Kostervalsen

Kom, i kostervals,
slå din runda arm om min hals.
Ja' dej föra får,
hiohej, va' dä' veftar å' går.
Kostervalsen går,
lek å' smek blir i skrever å' snår
Ja' ä' din och du ä' min,
allrakärestan min

Däjeliga mö på Kosterö,
du, mi' lella rara fästemö.
Maja lella, hej! Maja lella säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom, i kosterbåt,
nu i natten följas vi åt,
ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå.
Ja' dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja' ä' din och du ä' min,

allrakärestan min

Däjeliga mö på Kosterö,
du, mi' lella rara fästemo.
Maja lella, hej! Maja lella säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom, i brudstol, kom,
innan året hunnit gå om.
Maja, ja' ä' din,
lella du, som mi' bru' blir du min.
Maja, då blir ja',
då blir ja' så sjusjungande gla'.
Ja' ä' din och du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö ...

Kvæsersalsen

Alt hvad jeg ejer er billigt til fals
Bare jeg hører en pærevals
Alt hvad jeg så mellem hænderne har
Hiver jeg væk og en vals jeg mig ta'r

Åh den bedårende lille Kvæser
Den dejlige vals spil den om igen
Åh i aviserne man jo læser
At ingen kan danses så blødt som den

Den har jeg danset i Sverig' i fjor
Den har jeg danset med Svingermor
Selv hos minstern' for kirken med mer'
Tog vi en Kvæser på denne manér

Åh den bedårende lille Kvæser
Den dejlige vals spil den om igen
Åh i aviserne man jo læser
At ingen kan danses så blødt som den

Kvæseren spilles i Frelsens Hær
Danses hos Lensbaron Flæskesvær
Selv i Prinsesse Maries Gård

Portneren flot sine triller slår

Åh den bedårende lille Kvæser
Den dejlige vals spil den om igen
Åh i aviserne man jo læser
At ingen kan danses så blødt som den

Åh, når jeg kommer i seng klokken ti
Svæver de dejligste drømme forbi
Engle og alfer og feer så kvik
Danser en Kvæser til himmelsk musik

Åh den bedårende lille Kvæser
Den dejlige vals spil den om igen
Åh i aviserne man jo læser
At ingen kan danses så blødt som den

Marken er mejet

Marken er mejet, og høet er høstet,
kornet er i laderne, og høet står i hæs.
Frugten er plukket, og træet er rystet,
og nu går det hjemad med det allersidste læs.
Rev vi marken let, det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.
Rev vi marken let, det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.

Loen vi pynter med blomster og blade,
vi har georginer og bonderoser nok.
Børnene danser allerede så glade,
alle vore piger står ventende i flok.
Bind så korn i krans, hurra, her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans.
Bind så korn i krans, hurra, her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans

My Bonnie Lies Over the Ocean

My bonnie lies over the ocean
My bonnie lies over the sea
My bonnie lies over the ocean
Oh bring back my bonnie to me

Bring back, bring back
Bring back my Bonnie to me, to me
Bring back, bring back
Bring back my Bonnie to me

Last night as I lay on my pillow
Last night as I lay on my bed
Last night as I lay on my pillow
I dreamed that my bonnie was dead

Bring back...

Oh blow ye the winds o'er the ocean
And blow ye the winds o'er the sea
Oh blow ye the winds o'er the ocean
And bring back my bonnie to me

Bring back...

The winds have blown over the ocean
The winds have blown over the sea
The winds have blown over the ocean
And brought back my bonnie to me

Bring back...

Potpourri nr. 1

Den er fin med kompasset
Slå rommen i Glasset,
Og stik mig lidt kandis
Alright på en spoon!
Skønt få er vi nok til
At ta' os en grog til.
Og Rosvald og Rosa
Er bound for Rangoon.
Tra-la-la-la-la-la

Tra-la-la-la-la-la
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la
Skønt få er vi nok til
At ta' os en grog til.
Og Rosvald og Rosa
Er bound for Rangoon.

Der var en skikkelig bondemand,
og han skulle ud efter øl.
Der var en skikkelig bondemand,
og han skulle ud efter øl.
ja han skulle ud efter øl
ja han skulle ud efter øl, efter øl,
efter hopsa-sa, tra-la-la-la
ja han skulle ud efter øl

Nu vil jeg indvie jer i
historien om en person,
en svensk konstabel fra Sverrig,
som skød sig med en kanon,
en svensk konstabel fra Sverrig,
som skød sig med en kanon.

Katinka, Katinka luk vinduet op
nu vil jeg spendere en vise
Et forår har kærtegnet pigernes krop
Og nu er du li' til at spise
Men først skal vi ha' os en sang eller to
og så skal Katinka og Søren til ro
Katinka, Katinka luk vinduet op
og hør min harmonikavise

Der var'n gang en sømand, som skulle til søs,
så traf han en pige og gav hend' et
kursus i søkort fra Dragør til Hveen.
Hun havde, det sa' han, de yndigste
øjne, no'en pige havd' haft i en havn,
han sa' nu tar jeg dig min skat i min
båd og så sejler vi ud på en tørn,
Vi gifter os straks og får masser af
solskin ombord, måneskin om natten
Flettede fingre i stjernerdrys
Sømænd de holder af solskin ombord.

Morgenstund har guld i mund
når skuden atter er hjemme
dejlig er jo Øresund
men lykken den finder man kun
hos mor derhjemme i Kerteminde
i hendes hjerte vil solen skinne
når jeg skal sidde igen hos hende
hun hejser flaget når jeg kommer hjem

Der, hvor nordsøbølger ruller ind mod land,
der, hvor skummet hvirvler over revlens sand,
der, hvor blæsten synger over strand og klit
stod engang min vugge, og det land er mit.
Der, hvor blæsten synger over strand og klit
stod engang min vugge, og det land er mit.

Potpourri nr. 2

Fra Halifax til Spanien med briggen Stevador
vi sejlede med saltet torsk og otte mand ombord.
Vi var tilsammen alle vi et lystigt broderkor
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Vi var tilsammen alle vi et lystigt broderkor
på 40 grader vestlig længde 45 nord

Nej gutter, når jeg dør engang, da kast mig overbord,
imens I står ved rælingen og snøfter lidt og glor.
Så vinker jeg adjø og går på Stevador ombord
på 40 grader vestlig længde 45 nord
Så vinker jeg adjø og går på Stevador ombord
på 40 grader vestlig længde 45 nord

En sømand har sin enegang som fange på en ø

Lyt til en simpel enesang imellem vind og sø!
Det bruser fra den våde vej i nat og stjerneskær
min tanke går til dig, til dig Du er mig evig nær!

Men når den gule løvetand ved Sjællands grøfter gror
og fra det lave grønne land man hører frøens kor;
når pinseløvets bryder frem de danske svale træer,
og alle fugle vender hjem du er mig atter nær!

Åh, disse minder, fra du var en farende svend.
Åh, disse minder, den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder, det er dem, der gi'r livet kulør.
I hulen vi svendene finder med det gode, det gamle humør.

Kan du huske, på valsen uden kravetøj om halsen,
med stok og med randselen på.
Aldrig mangled' humøret var vejen end pløret
og støvlerne mangled' en tå.
Vi fo'r rundt i rig'rne, vi sang og krammed' pigerne
tit tog vi vel også en tår.
vi har været mange steder, vi har haft mange glæder,
vi har følt hele verden som vor.

Åh, disse minder, fra du var en farende svend
Åh, disse minder, den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder, det er dem, der gi'r livet kulør.
I hulen vi svendene finder med det gode, det gamle humør.

Regnvejrsgang i november

Jeg vil male dagen blå, med en solskinsstribе på,
vælge lyset frem for skyggen, gi' mig selv et puf i
ryggen,
tro på alting - selv på lykken.
Jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul, solen som en sommerfugl,
sætter sig på mine hænder, alle regnvejrsgange ender,
der står maj på min kalender.
Jeg vil male dagen gul.

Jeg vil male dagen rød, med den sidste roses glød,
jeg vil plukke kantareller, løvetand og brændenælder,
leve i dét nu der gælder.

Jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn, dyb og kølig flaskegrøn,
sætte tændte lys i stager, glemme rynker, dobbelthager,
håbe på mit spejl bedrager.

Jeg vil male dagen grøn.

Jeg vil male dagen hvid, nu hvor det er ulvetid,
købe franske anemoner, for de sidste tyve kroner,
lytte til Vivaldis toner.

Jeg vil male dagen hvid.

Jeg vil male dagen lys, strege ud og sætte kryds,
jeg har tusind ting at gøre, klokken elleve femogfyrre,
blev november hængt til tørre.

Jeg vil male dagen lys.

Rosa på bal

Tänk att jag dansar med Andersson,
lilla jag, lilla jag,
med Fritiof Andersson!

Tänk att bli uppjuden av en så'n
populär person!

Tänk, vilket underbart liv, det Ni för!
Säg mig, hur är det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist...
Det kan väl aldrig bli trist?

Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
har man som Er kavaljer.
Vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er.
Ni är en sångmö från Helikons berg.
Åh, fröken Rosa, er linje, er färg,
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Andersson,
lilla jag, inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kanhända min egen sång,
lilla jag, nå'n gång?

"Rosa på bal", vackert namn, eller hur?

Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Andersson, säg,
visan Ni diktar till mig?

Visan om Er, fröken Rosa,
får Ni ikväll till Ert bord.
Medan vi talar på prosa
diktar jag rimmande ord.
Tyst! Ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind!
Blommande lindar kring månbelyst stig
Rosa, jag älskar dig!

Solskin ombord

Der var'n gang en sømand, som skulle til søs,
så traf han en pige og gav hend' et
kursus i søkort fra Dragør til Hveen.
Hun havde, det sa' han, de yndigste
øjne, no'en pige havd' haft i en havn,
han sa': Nu tar jeg dig min skat i min
båd, og så sejler vi ud på en tørn,
gifter os straks og får masser af
solskin ombord, måneskin om natten
Flettede fingre i stjernedrys
Sømænd de holder af solskin ombord.

Men pi'en sa' til sømand'n: Hvor er du naiv,
jeg stoler slet ikke på dig og dit
løfte. Så kaldte hun fluks på sin far.
Og far' n kom far'nde og sa': Hvabe-
driver min datter og sømanden her?
Hun er da for pokker vel ikke en
pige, der gifter sig ud'n at få lov,
fordi så'n en sømand vil ha' sig lidt

solskin ombord...

Men sømanden holdt li' så stædigt på sit,
han ville s'gu giftes i kjole og
laksko og høj hat og myrter og vest.
Han lejede' det hele og red på en
veksel, for bryllup er dyrt for en mand,
så sprang han med bankende hjerte i
stadsen, og vejret var li' som bestilt.

Sagnet fortæller, at nu er der

solskin om bord...

Sorte Rudolf

Om sorte Rudolf kan danse? Ja, det kan i tro, at han kan.
Det lærte han hurtigt af Lola, så snart han var kommet i
land.

Hun lærte ham tangoens fejltrin, og han er en lærerig
mand.

Om sorte Rudolf kan danse? Ja, det kan I tro, at han kan.
Hun lærte ham tangoens fejltrin...

Om sorte Rudolf kan kysse? Ja, det kan I tro, at han kan
De lærte han hurtigt af Gretchen, så snart han var kommet
i land.

Der faldt et par stjerner på himlen, dengang hun fik lært
ham hvordan!

Om sorte Rudolf kan kysse? Ja, det kan I tro, at han kan
Der faldt et par stjerner...

Om sorte Rudolf kan elske? Ja, det kan I tro, at han kan!
Han elsker den første, han møder, så snart han er kommet
i land!

På kærtegn og favntag med mere, har Rudolf i høj grad
forstand!

Om sorte Rudolf kan elske? Ja, det kan I tro, at han kan!
På kærtegn og favntag...

Om sorte Rudolf kan glemme? Ja, det kan I tro, at han
kan!

Han glemmer hver eneste pige, så snart han er kommet fra
land!

Så synger han selv, så det gjalder, udover det blinkende
vand:

Om sorte Rudolf kan glemme? Ja, det kan I tro, at han
kan!

Så synger han selv...

The Mermaid

It was Friday morn when we set sail,
And we were not far from the land
When our Captain he spied a mermaid so fair
With a comb and a glass in her hand

And the ocean waves do roll
And the stormy winds do blow
And we poor sa-li-ors go skippin' at the top
While the landlubbers lie down below!
While the landlubbers lie down below!

Then up spoke the captain of our gallant ship
And a fine old man was he!
"This sweet mermaid has warn'd us of our doom;
We shall sink to the bottom of the sea!"
And the ocean waves...

Then up spoke the mate of our gallant ship,
And a fine spoken man was he!
Said "I have a wife in Brooklyn by the sea,
And tonight a widow she will be!"
And the ocean waves...

Then up spoke the cabin-boy of our gallant ship,
And a brave young lad was he!
Said "I have a sweetheart in Salem by the sea,
And tonight she'll be weepin' there for me!"
And the ocean waves...

Then up spoke the cook of our gallant ship,
And a crazy old butcher was he!
Said "I care much more for my pots and my pans
Than I do for the bottom of the sea!"
And the ocean waves...

Then three times round spun our gallant ship,
And three times round spun she;
Three times round spun our gallant ship,
And she sank to the bottom of the sea!
And the ocean waves...

Virksund Lystsejlervals

Jeg elsker en plet ved en blånende fjord
Hvor dugperler blinker ved gry
Hvor strandfugle flyver fra morgen til kvæld
Til solen går ned bag en sky

Virksund, du er lille, men føler dig stor
Når lystsejlerflåden står ud
Med bugnende sejl eller båd med motor
Så pyntet som en lystsejlers brud

Virksund, du er lille, men føler dig stor
Når flåden du øjner på ny
Dens vikingestander fortæller enhver
Dens hjemsted, dens ære, dens ry

S.F. Bertelsen

Visen om de atten svaner

Og jeg drømte om atten svaner i nat
og såmænd også lidt om dig,
og du bad mig om atten kys i min drøm
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven lad mig vide, om du kunne li - de,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte, du kom
så du intet fik bedt mig om.

Jeg had' set dig en gang fra vindu't i går,
men du så slet ikke mig, min ven.
Jo, du kom skam forbi mit vindu' i går,
men forsvandt så, gud ved hvorhen.
Min ven lad mig vide, om du kunne li - de,
hvis jeg havde slå't vinduet op en-to tre,
og du så, der var en at se.

Og min drøm nu i dag, den regner det i,
så jeg gir' dig min paraply.
Under den er du tryk, i læ og i ly
for hver eneste utæt sky.
Min ven lad mig vide, om du kunne li - de,
hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus
lisså våd som en druknet mus.

Åh disse minder

Åh, disse minder, fra du var en farende svend.
Åh, disse minder, den tid kommer aldrig igen.
Åh, disse minder, det er dem, der gi'r livet kulør.
I hulen vi svendene finder med det gode, det gamle humør.

Kan du huske, på valsen uden kravetøj om halsen,
med stok og med randselen på.
Aldrig mangled' humøret var vejen end pløret
og støvlerne mangled' en tå.
Vi fo'r rundt i rig'rne, vi sang og krammed' pigerne
tit tog vi vel også en tår.
vi har været mange steder, vi har haft mange glæder,
vi har følt hele verden som vor.
Åh disse minder...

Ud af sengen vi hopped' om morgenen og stopped'

vor pibe og vandred' på ny.
sjælden var vi vel mætte, men stundom skam trætte,
når om aftenen vi kom til en by;
Var der arbejd' så blev vi, hvis ikke, så gled vi,
men tog dog forplejningen først,
og var glad for geskænken, når vi sad på bænken,
ku' mættes, fik slukket vor tørst.
Åh disse minder...

Hurtigt glemte vi sorgen, tænkte ej på i morgen -
vi leved' fra dag og til dag.
Derpå kan man kende de farende svende,
de mødes til lystigt et lag.
ej vi samled' dukater, men traf kammerater,
og det var tit bedre end mønt.
vi har været flot i tøjet, vi har været godt i møjet,
vi har kendt både laser og pynt.
Åh disse minder...

Kan du huske om julen, når vi sad i hulen
ved gås og et veldækket bord.
Man ku' se tårer rinde, selv på hårdede svende,
når tanker mod hjemmene fo'r.
Nu er vi herhjemme, dog aldrig vi glemme,
hvad ude i verden vi så.
Vi ældre er blevne, vore minder er levende -
det er minder, der aldrig forgå
Åh disse minder...

In Dublins fair city

In Dublins fair city
Where the girls are so pretty
I first set my eyes on sweet Molly Malone
As she wheeled her wheel barrow
Through the streets broad and narrow
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

Alive alive-oh, alive alive-oh
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

She was a fishmonger
And shure 'twas no wonder
For so was her father and mother before
They both wheeled their barrow
Through the streets broad and narrow
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

Alive alive-oh, alive alive-oh
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

She died of a fever
And no one could save her
And that was the end of sweet Molly Malone
But her ghost wheels her barrow
Through the streets broad and narrow
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

Alive alive-oh, alive alive-oh
Crying cockles and mussels a-live alive-oh

Whiskey in the jar

As I was going over the far famed Kerry mountains
I met with captain Farrell and his money he was counting.
I first produced my pistol, and then produced my rapier.
Said stand and deliver, for I am a bold deceiver,

Musha ring dumma do damma da
Whack fol the daddy oh
Whack fol the daddy oh
There's whiskey in the jar

I counted out his money, and it made a pretty penny.
I put it in my pocket and I took it home to Jenny.
She sighed and she swore, that she never would deceive me,
but the devil take the women, for they never can be easy

Musha ring dumma...

I went into my chamber, all for to take a slumber,
I dreamt of gold and jewels and for sure it was no wonder.
But Jenny took my charges and she filled them up with water,
Then sent for captain Farrel to be ready for the slaughter.

Musha ring dumma...

It was early in the morning, as I rose up for travel,
The guards were all around me and likewise captain Farrel.
I first produced my pistol, for she stole away my rapier,
But I couldn't shoot the water so a prisoner I was taken.

Musha ring dumma...

If anyone can aid me, it's my brother in the army,
If I can find his station down in Cork or in Killarney.
And if he'll come and save me, we'll go roving near Kilkenny,
And I swear he'll treat me better than me darling sportling
Jenny

Musha ring dumma...

Now some men take delight in the drinking and the roving,
But others take delight in the gambling and the smoking.
But I take delight in the juice of the barley,
And courting pretty fair maids in the morning bright and
early

The wild rover

I've been a wild rover for many a year
And I spent all my money on whiskey and beer,
And now I'm returning with gold in great store
And I never will play the wild rover no more.

And it's no, nay, never,
No nay never no more,
Will I play the wild rover
No never no more.

I went to an ale-house I used to frequent
And I told the landlady my money was spent.
I asked her for credit, she answered me "nay
Such a custom as yours I could have any day."

And it's no...

I took from my pocket ten sovereigns bright
And the landlady's eyes opened wide with delight.
She said "I have whiskey and wines of the best
And the words that I spoke sure were only in jest."

And it's no...

I'll go home to my parents, confess what I've done
And I'll ask them to pardon their prodigal son.
And if they caress me as oft times before
Sure I never will play the wild rover no more.

And it's no...

The leaving of Liverpool

Farewell to Prince's Landing Stage
River Mersey, fare thee well
I am bound for Ca-li-forniay
A place I know right well

So fare thee well, my own true love
When I return united we will be
It's not the leaving of Liverpool that grieves me
But my darling when I think of thee

I'm bound off for Californiay
By the way of stormy Cape Horn
And I'm bound to write you a letter, love
When I am homeward bound

So fare thee well...

I have signed on a Yankee Sailing ship
Davy Crockett is her name
And Burgess is the Captain of her
And they say she's a floating Hell

So fare thee well...

I have shipped with Burgess once before
And I think I know him well
If a man's a seaman, he can get along
If not, then he's sure in Hell

So fare thee well...

Farewell to lower Frederick Street
Ensign Terrace and Park Lane
For I think it will be a long, long time
Before I see you again

So fare thee well...

Oh the sun is on the harbour, love
And I wish I could remain
For I know it will be a long, long time

Before I see you again

So fare thee well...